

Sprawa C-332/23**Streszczenie wniosku o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym zgodnie z art. 98 § 1 regulaminu postępowania przed Trybunałem Sprawiedliwości****Data wpływu:**

25 maja 2023 r.

Oznaczenie sądu odsyłającego:

Sofijski rajonen syd (Bułgaria)

Data wydania postanowienia o wystąpieniu z wnioskiem o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym:

22 maja 2023 r.

Wnioskodawca:

Inspektorat kym Wisszija sydeben sywet

Przedmiot postępowania głównego

Wykonując obowiązek prowadzenia publicznego rejestru oświadczeń majątkowych sędziów, Inspektorat kym Wisszija sydeben sywet (inspektorat wyższej rady sądownictwa, zwany dalej „IWSS”) zwrócił się do sądu odsyłającego o udzielenie mu dostępu do tajemnicy bankowej – danych dotyczących sald na dzień 31 grudnia 2022 r. na rachunkach bankowych sześciu sędziów i czterech członków ich rodzin.

Przedmiot i podstawa prawna wniosku o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym, na podstawie art. 267 TFUE, dotyczący wykładni art. 19 ust. 1 akapit drugi TUE oraz RODO. Zadano pytania dotyczące zgodności wydłużenia okresu właściwości organu kontrolującego system sądownictwa (IWSS) po zakończeniu jego kadencji z wymogami niezawisłości władzy sądowniczej, a także zakresu kontroli sądu jako organu zezwalającego na ujawnienie danych osobowych – przy istnieniu obowiązku weryfikacji przesłanek formalnych.

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 19 ust. 1 akapit drugi [TUE] w związku z art. 47 akapit drugi Karty praw podstawowych Unii Europejskiej należy interpretować w ten sposób, że wydłużenie okresu sprawowania funkcji organu, który może nakładać kary dyscyplinarne na sędziów i jest uprawniony do ustalania danych dotyczących ich majątku – po zakończeniu konstytucyjnie ustanowionej kadencji tego organu, bez wyraźnie określonego końcowego terminu – stanowi samo w sobie lub w określonych warunkach naruszenie wymogu zagwarantowania przez państwa w Unii skutecznych środków prawnych niezależnej kontroli sądowej? Jeżeli takie wydłużenie okresu trwania uprawnień jest dopuszczalne, to pod jakimi warunkami?
- 2) Czy art. 2 ust. 2 lit. a) rozporządzenia (UE) nr 2016/679 [...] w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych („ogólne rozporządzenie o ochronie danych”) (zwanego dalej „ogólnym rozporządzeniem o ochronie danych” lub „RODO”), należy interpretować w ten sposób, że działalność związana z ujawnieniem tajemnicy bankowej w celu weryfikacji stanu majątkowego sędziów, który jest następnie ujawniany publicznie, stanowi działalność pozostającą poza zakresem stosowania prawa Unii Europejskiej? Czy odpowiedź na to pytanie ulega zmianie, gdy ta działalność obejmuje również ujawnienie danych dotyczących członków rodziny sędziów, którzy to członkowie nie pełnią funkcji sędziego?
- 3) Na wypadek udzielenia na pytanie drugie odpowiedzi w ten sposób, że prawo Unii Europejskiej ma zastosowanie – czy art. 4 pkt 7 ogólnego rozporządzenia o ochronie danych należy interpretować w ten sposób, że organ sądowy, który zezwala innemu organowi publicznemu na dostęp do danych dotyczących sald na rachunkach bankowych sędziów i członków ich rodzin, określa cele lub sposoby przetwarzania danych osobowych, w związku z czym jest „administratorem” danych osobowych?
- 4) Na wypadek udzielenia na pytanie drugie odpowiedzi, że prawo Unii Europejskiej ma zastosowanie, a także odpowiedzi przeczącej na pytanie trzecie – czy art. 51 ogólnego rozporządzenia o ochronie danych należy interpretować w ten sposób, że organ sądowy, który zezwala innemu organowi publicznemu na dostęp do danych dotyczących sald na rachunkach bankowych sędziów i członków ich rodzin, jest odpowiedzialny za monitorowanie stosowania tego rozporządzenia, w związku z czym ma status „organu nadzorczego” w odniesieniu do tych danych?
- 5) Na wypadek udzielenia na pytanie drugie odpowiedzi, że prawo Unii Europejskiej ma zastosowanie, a także odpowiedzi twierdzącej na pytanie trzecie lub czwarte – czy art. 32 ust. 1 lit. b) ogólnego rozporządzenia o ochronie danych, odpowiednio art. 57 ust. 1 lit. a) tego rozporządzenia, należy interpretować w ten sposób, że organ sądowy, który zezwala innemu

- organowi publicznemu na dostęp do danych dotyczących sald na rachunkach bankowych sędziów i członków ich rodzin, jest zobowiązany – w przypadku istnienia informacji wskazujących na wcześniejsze naruszenie bezpieczeństwa danych osobowych przez organ, któremu ma zostać udzielony dostęp – do zażądania informacji o podjętych środkach ochrony danych i do dokonania oceny adekwatności tych środków przy podejmowaniu decyzji w sprawie udzielenia dostępu?
- 6) Na wypadek udzielenia na pytanie drugie odpowiedzi, że prawo Unii Europejskiej ma zastosowanie, a także niezależnie od odpowiedzi na pytanie trzecie lub czwarte – czy art. 79 ust. 1 ogólnego rozporządzenia o ochronie danych w związku z art. 47 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej należy interpretować w ten sposób, że gdy w prawie krajowym jednego z państw Unii przewidziano, że określone kategorie danych mogą zostać ujawnione wyłącznie po uzyskaniu zezwolenia sądu, sąd udzielający tego zezwolenia jest zobowiązany z urzędu do zapewnienia ochrony podmiotów, których dane ujawnia, poprzez zobowiązanie organu publicznego żądającego dostępu do danych, co do którego wiadomo, że dopuścił się naruszenia bezpieczeństwa danych osobowych, do przekazania informacji o środkach podjętych na podstawie art. 33 ust. 3 lit. d) ogólnego rozporządzenia o ochronie danych, a także o skutecznym stosowaniu tych środków?

Przepisy i orzecznictwo Unii Europejskiej

Traktat o Unii Europejskiej (TUE): art. 19 ust. 1 akapit drugi;

Karta praw podstawowych Unii Europejskiej: art. 47;

Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (RODO): art. 2 ust. 2 lit. a), art. 4 pkt 7, art. 32 ust. 1 lit. b), art. 33 ust. 3 lit. d), art. 51, art. 57 ust. 1 lit. a), art. 79 ust. 1;

Wyrok z dnia 11 maja 2023 r., Inspeccija Judiciară, C-817/21, EU:C:2023:391;

Wyrok z dnia 22 czerwca 2021 r., Latvijas Republikas Saeima (Punkty karne), C-439/19, EU:C:2021:504;

Wyrok z dnia 10 lipca 2018 r., Jehovan todistajat, C-25/17, EU:C:2018:551.

Przepisy prawa krajowego i orzecznictwo krajowe

Konstytucja na Republika Bylgarija (konstytucja Republiki Bułgarii): art. 117 i 132a;

Zakon za zasztita na licznite danni (ustawa o ochronie danych osobowych, zwana dalej „ZZLD”): art. 6, 12a, 17, 17a i 20;

Zakon za sydebnata vlast (ustawa o władzy sędowniczej): art. 54 i art. 175a-175f, a w szczególności:

Artykuł 175e „(1) W okresie 6 miesięcy od upływu terminu do złożenia [oświadczeń majątkowych sędziów] Inspektorat kym Wisszija sydeben sywet przeprowadza weryfikację prawdziwości zadeklarowanych okoliczności.

[...]

(6) [...] Generalny inspektor i inspektorzy Inspektorat kym Wisszija sydeben sywet mogą zwrócić się o zezwolenie na ujawnienie tajemnicy bankowej wydawane przez Rajonen syd (sąd rejonowy), w którego rejonie znajduje się stałe miejsce zamieszkania danej osoby [...].”

Zakon za kreditnite institucii (ustawa o instytucjach kredytowych): art. 62:

„(7) Sędzia sądu rejonowego orzeka w sprawie wniosku [...] w uzasadnionym orzeczeniu wydawanym na posiedzeniu niejawnym nie później niż 24 godziny po otrzymaniu wniosku, określając okres, którego dotyczą zbierane informacje [...]. Orzeczenie tego sądu nie podlega zaskarzeniu”.

Orzeczenie nr 12/27.09.2022 r. wydane w sprawie nr 7/2022 przez Konstitucionen syd (trybunał konstytucyjny).

Orzeczenie nr 260704/25.02.2022 r. wydane w sprawie cywilnej rozpatrywanej w drugiej instancji nr 3611/2021 r. przez Sofijski gradski syd (sąd miejski w Sofii).

Zwięzłe przedstawienie stanu faktycznego i postępowania

- 1 IWSS został ustanowiony na mocy zmiany Konstytucja na Republika Bułgarija w 2007 r. Składa się on z głównego inspektora i 10 inspektorów, którzy badają zawiadomienia o niewłaściwym wpływie na sędziów, a od 2015 r. IWSS weryfikuje oświadczenia majątkowe sędziów i monitoruje, czy nie zaistniał konflikt interesów. Kadencja inspektorów trwa 4 lata, a kadencja głównego inspektora – 5 lat.
- 2 Obecnie inspektorzy sądowi zostali ostatnio wybrani w dniu 18 lutego 2016 r. i objęli urząd w tym samym roku. Główna inspektor sądownictwa została wybrana w dniu 2 maja 2015 r. i pełni swoją funkcję od 2015 r.
- 3 W dniu 18 lipca 2019 r. szereg mediów w Bułgarii opublikowało informację, że dane M.T. [sędzi Sofijski gradski syd (sądu miejskiego w Sofii) i byłej przewodniczącej związku sędziów) zostały opublikowane w całości w witrynie internetowej IWSS, chociaż dane dotyczące jej adresu oraz imion i nazwisk jej męża i syna nie mogą być publikowane.

- 4 Zgodnie z komunikatem bułgarskiej Komisji za zasztita na licznite dannii (komisji ds. ochrony danych osobowych, zwanej dalej „KZLD”) z dnia 21 stycznia 2020 r., stwierdzono, że w 2019 r. w takiej formie opublikowano 20 oświadczeń sędziów, w związku z czym na IWSS nałożono grzywnę w wysokości 2000 lewów bułgarskich (BGN). Nie wskazano, czy decyzja ta była przedmiotem kontroli sądowej i czy stała się ostateczna.
- 5 W publicznie dostępnym orzeczeniu nr 260704/25.02.2022 r. wydanym w drugiej instancji w sprawie cywilnej nr 3611/2021 r. Sofijski gradski syd (orzekający jako sąd drugiej instancji) utrzymał w mocy zwolnienie z dnia 9 sierpnia 2019 r. pracownika winnego opublikowania wspomnianych oświadczeń bez anonimizacji. W witrynie internetowej Wyrchoven kasacionen syd (najwyższego sądu kasacyjnego) nie ma informacji o złożeniu skargi kasacyjnej na to orzeczenie.
- 6 Po upływie terminu na złożenie rocznych oświadczeń majątkowych sędziów za 2022 r. IWSS przesłał do sądu odsyłającego wniosek o ujawnienie tajemnicy bankowej (informacji o saldach na rachunkach bankowych) 6 sędziów zamieszkałych na stałe w Sofii, a także ich małżonków i niepełnoletnich dzieci.
- 7 Sąd odsyłający nie dysponuje informacjami, czy przyczyny, które doprowadziły do bezprawnej publikacji danych osobowych, zostały usunięte i jakie środki zostały podjęte przez IWSS w celu zapobieżenia dalszym zagrożeniom. Jak dotąd nie istnieje również praktyka związana z poszukiwaniem takich informacji.

Zwięzłe uzasadnienie odesłania prejudycjalnego

W przedmiocie pytania pierwszego

- 8 W pierwszej kolejności sąd odsyłający powinien zbadać właściwość IWSS (za pośrednictwem jego inspektorów) do przekazania sądowi odsyłającemu sprawy w momencie składania wniosków. Zdaniem sądu odsyłającego kwestia ta ma bezpośredni wpływ na niezawisłość sędziów, ponieważ umożliwia IWSS poznanie danych dotyczących sytuacji finansowej sędziów i członków ich rodzin oraz wykorzystanie tych danych w związku z uprawnieniami sygnalizacyjnymi IWSS dotyczącymi wnioskowania o poniesienie przez sędziów odpowiedzialności dyscyplinarnej.
- 9 Sąd odsyłający wskazuje, że zgodnie z utrwalonym orzecznictwem Trybunału wszelkie kwestie związane z ochroną niezawisłości sądów wchodzą w zakres stosowania prawa Unii na podstawie art. 19 ust. 1 akapit drugi TUE, bez uszczerbku dla innych przepisów tego prawa (zob. wyrok z dnia 11 maja 2023 r., Inspekcija Judiciară, C-817/21, EU:C:2023:391, pkt 42).
- 10 Ponadto, zgodnie z utrwalonym orzecznictwem Trybunału, kwestie dotyczące niezależności każdego organu, który może wszcząć postępowanie dyscyplinarne przeciwko sędziom stosującym prawo Unii i uprawnionym do wystąpienia z wnioskiem o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym na podstawie art. 267

TFUE, stanowią część prawa Unii i podlegają ocenie w każdym postępowaniu toczącym się z udziałem takiego organu (zob. wyrok z dnia 11 maja 2023 r., Inspeccia Judiciară, C-817/21, EU:C:2023:391, pkt 47, 49). Ocena ta powinna również obejmować procedurę powoływania urzędników do tych organów, w tym zabezpieczenia przed ingerencją polityczną w ich działalność (zob. wyrok z dnia 11 maja 2023 r., Inspeccia Judiciară, C-817/21, EU:C:2023:391, pkt 50, 51).

- 11 W niniejszej sprawie kadencja głównego inspektora i wszystkich inspektorów wygasła i nie powołano na ich stanowiska nowych osób. Uchwałę o wyborze nowych członków IWSS powinno podejmować Narodno Sybranie [zgromadzenie narodowe, (bułgarski parlament)], które nie wywiązuje się z tego obowiązku od ponad 2 lat – w przypadku inspektorów, i od ponad 3 lat – w przypadku głównego inspektora.
- 12 Równocześnie w orzeczeniu nr 12/27.09.2022 r. Konstitucionen syd na Republika Bylgarija (trybunał konstytucyjny Republiki Bułgarii) orzekł, że „[p]o upływie okresu, na jaki zostali oni wybrani, główny inspektor i inspektorzy Inspektorat kym Wisszija sydeben sywet pełnią swoje funkcje do czasu wyboru przez Narodno Sybranie głównego inspektora lub inspektorów”. W orzeczeniu tym szczegółowo omówiono równowagę między wymogami pewności prawa a ryzykiem nadużycia władzy w przypadku przedłużenia kadencji organów regulowanych konstytucją, uznając, że utrzymanie funkcji w Inspektorat kym Wisszija sydeben sywet jest w niniejszej sprawie ważniejsze niż ryzyko nadużyć ze strony członków Inspektorat kym Wisszija sydeben sywet, których kadencja wygasła ze względu na jej uzależnienie od powzięcia przez Narodno Sybranie (jako organ polityczny) uchwały dotyczącej funkcji tych członków. Pomimo że jest to związane z kwestią niezależności IWSS, w szczególności od organu władzy ustawodawczej, to jednak w orzeczeniu Konstitucionen syd w ogóle nie odniesiono się do roli IWSS w ramach systemu sądownictwa. Brakuje analizy, czy członkowie IWSS, którzy nadal pełnią swoją funkcję pomimo upływu kadencji, będą mieli nadmierny wpływ na system sądownictwa.
- 13 W związku z tym sąd odsyłający powziął wątpliwości, czy ta interpretacja Konstitucionen syd, dotycząca funkcjonowania organów państwowych, jest zgodna z prawem Unii – innymi słowy, czy prawo Unii nie nakłada surowszych wymogów w odniesieniu do gwarancji niezawisłości organów państwowych kontrolujących sądownictwo niż wymogi określone przez bułgarski Konstitucionen syd. W tym względzie należy wskazać, czy takie przedłużenie kadencji może zagrozić (zgodnie z prawem Unii) gwarancjom niezawisłości IWSS jako organu, który może dochodzić wszczęcia postępowania dyscyplinarnego przeciwko sędziom, a jeśli może – jakie są kryteria oceny, czy takie przedłużenie kadencji takich organów jest dopuszczalne i na jak długo (pierwsze pytanie prejudycjalne).

W przedmiocie drugiego pytania prejudycjalnego

- 14 Ramy przetwarzania danych osobowych w Unii Europejskiej i zasady kontroli takiego przetwarzania są zasadniczo określone w RODO. Przewidziano w nim obowiązki podmiotów przetwarzających lub odpowiedzialnych za przetwarzanie danych osobowych, a także obowiązki organów kontrolnych.
- 15 W niniejszej sprawie należy ocenić, czy i w jakim zakresie działalność bułgarskich sądów polegająca na udzielaniu zezwolenia na dostęp do określonych kategorii danych stanowiących tajemnice chronione prawem bułgarskim (danych dotyczących sald na rachunkach bankowych), w celu weryfikacji stanu majątkowego sędziów, jest objęta przedmiotowym zakresem stosowania RODO. W szczególności art. 2 ust. 2 lit. a) tego rozporządzenia stanowi, że nie ma ono zastosowania w ramach działalności nieobjętej zakresem prawa Unii.
- 16 Sąd odsyłający twierdzi, że przepisy dotyczące oświadczeń majątkowych sędziów i ich ujawniania nie wchodzą w zakres działalności bezpośrednio regulowanej prawem Unii. Jednocześnie w utrwalonym orzecznictwie Trybunał orzekł, że wyłączenie z zakresu stosowania RODO nie ma zastosowania do wszystkich działań organów publicznych w ramach ich uprawnień publicznych, a jedynie do działań związanych z bezpieczeństwem narodowym i obroną narodową (zob. wyrok z dnia 22 czerwca 2021 r., *Latvijas Republikas Saeima (Punkty karne)*, C-439/19, EU:C:2021:504, pkt 65, 66). W związku z tym – w zakresie, w jakim dotyczy to działalności publicznej związanej z określaniem statusu i gwarancji uczciwości sędziów – należy udzielić wyraźnej odpowiedzi, czy działalność ta wchodzi w zakres stosowania RODO (drugie pytanie prejudycjalne). W celu uzupełnienia sąd odsyłający wskazuje, że kierowane do niego wnioski o ujawnienie sald rachunków bankowych nie ograniczają się wyłącznie do sędziów, lecz dotyczą również członków ich rodzin, którzy nie mają takiego statusu.

W przedmiocie pytań trzeciego i czwartego

- 17 Następnie sąd odsyłający analizuje kwestię roli sądu jako organu udzielającego IWSS zezwolenia na dostęp do danych osobowych kontrolowanych osób. W RODO nie uregulowano bezpośrednio sytuacji prawnej i obowiązków sądu, który nie ma bezpośredniego dostępu do danych osobowych, lecz jest zobowiązany do udzielenia formalnego zezwolenia organowi, który będzie je przetwarzał, tak aby organ mógł uzyskać dostęp do tych danych.
- 18 W tym miejscu należy wskazać, że zgodnie z przeważającym rozumieniem, w ramach postępowania prowadzonego podstawie art. 62 ust. 7 Zakon za kreditnite institucii w zw. z art. 175e ust. 6 Zakon za sydebnata vlast, sądy sprawują kontrolę czysto formalną, która ogranicza się do tego, czy osoby, co do których ujawnia się tajemnicę bankową, mają status podmiotów zobowiązanych do złożenia oświadczenia w rozumieniu Zakon za sydebnata vlast – to jest, czy są sędziami lub osobami, które łączą z takimi sędziami stosunki pokrewieństwa, rodzinne lub intymne. Wydaje się, że przy bezkrytycznym stosowaniu bułgarskich

przepisów krajowych w takich przypadkach sądy powinny zawsze zezwalać na ujawnienie tajemnicy bankowej. Nie miałyby to jednak miejsca, gdyby sąd mógł zostać uznany za administratora danych osobowych, do których udziela dostępu, ponieważ administrator ma szereg obowiązków w zakresie zapewnienia bezpieczeństwa danych zgodnie z art. 32–34 RODO, w tym musi przeprowadzić minimalne kontrole dostępności środków zapewniających bezpieczeństwo.

- 19 Zgodnie z definicją zawartą w art. 4 pkt 7 RODO „administrator” danych osobowych „[sam] lub wspólnie z innymi ustala cele i sposoby przetwarzania danych osobowych”. Wprowadzono również przepis szczególny, zgodnie z którym „jeżeli cele i sposoby takiego przetwarzania są określone w prawie Unii lub w prawie państwa członkowskiego, to również w prawie Unii lub w prawie państwa członkowskiego może zostać wyznaczony administrator lub mogą zostać określone konkretne kryteria jego wyznaczania”.
- 20 W prawie bułgarskim nie określono, kto jest administratorem danych osobowych w postępowaniach prowadzonych na podstawie art. 62 ust. 7 Zakon za kreditnite institucii w związku z art. 175e ust. 6 Zakon za sydebnata vlast. W art. 17 i nast. Zakon za zashtita na licznite danni uregulowano funkcje IWSS jako organu nadzorczego w zakresie ochrony danych osobowych w postępowaniach sądowych, zgodnie z art. 23 ust. 1 lit. f) RODO w związku z motywem 20 RODO. Tymczasem w niniejszej sprawie to nie sąd gromadzi dane osobowe pod kontrolą IWSS, lecz odwrotnie: IWSS – wykonując swoje uprawnienia określone w ustawie – gromadzi i przetwarza dane osobowe do celów określonych w art. 175a i 175d Zakon za sydebnata vlast (gromadzenie i weryfikacja danych dotyczących majątku sędziów w celu zapewnienia jawności i niezawisłości postępowania sądowego). Sąd kontroluje ten proces, wydając lub odmawiając wydania zezwolenia na dostęp do danych.
- 21 W tym rozumieniu, pomimo że organy sądowe nie mają bezpośredniego dostępu do danych osobowych, o których ujawnienie wniesiono (nie jest to wymóg konieczny do zidentyfikowania danego podmiotu jako „administratora” danych osobowych – zob. wyrok z dnia 10 lipca 2018 r., Jehovan todistajat, C-25/17, EU:C:2018:551, pkt 3), to jednak w pewnym zakresie określają one cele przetwarzania danych, umożliwiając dostęp lub zakazując dostępu do danych osobowych stanowiących tajemnicę bankową. W tym względzie wydaje się, że sąd może być – przy określonej wykładni prawa – uznany za organ, który określa cele przetwarzania danych.
- 22 Należy również wskazać, że bułgarski ustawodawca nie skorzystał ze swojego uprawnienia do wskazania – w tej szczególnej sytuacji, w której cele przetwarzania danych osobowych są określone w ustawie – który organ ma prawa i obowiązki administratora danych osobowych. Należy zatem ustalić, czy sąd, który udziela dostępu, może być uznany za administratora danych osobowych na równi z IWSS (trzecie pytanie prejudycjalne).

- 23 Wobec niejasności przepisów krajowych należy również odpowiedzieć na pytanie, czy organ sądowy, który określa warunki dostępu innego organu publicznego do danych osobowych stanowiących tajemnicę bankową, może być również uznany za organ nadzorczy wykonujący część uprawnień wynikających z RODO w ramach wąskiego zakresu kontroli dostępu do danych (czwarte pytanie prejudycjalne).

W przedmiocie pytania piątego i szóstego

- 24 W niniejszej sprawie istnieją publiczne informacje, zgodnie z którymi w przeszłości IWSS dopuścił do naruszenia bezpieczeństwa danych osobowych, publikując w odniesieniu do sędziego (sędzi M.T.) oświadczenie o stanie majątkowym i dochodach, w którym publicznie ujawniono niektóre z jej danych osobowych, których publikacja jest zabroniona. Miało to miejsce w 2019 r., a naruszenie to zostało w sposób oczywisty popełnione w wyniku rażącego niedbalstwa (w opublikowanych aktach urzędnik administracji – następnie zwolniony – wskazał, że akta „nie były czyszczone”, to jest informacje nie mogły zostać usunięte). Zgodnie z oświadczeniem głównego organu nadzorczego na mocy art. 51 RODO w Bułgarii (Komisija za zashtita na licznite dannii) na IWSS nałożono grzywnę za to naruszenie.
- 25 W tej sytuacji – zwłaszcza w świetle publicznie dostępnych informacji o braku jakichkolwiek środków ochrony danych (o czym świadczy uzasadnienie orzeczenia sądu w sporze dotyczącym zwolnienia winnego pracownika, który wydaje się być jedynym, który poniósł jakąkolwiek odpowiedzialność w owej sprawie) – jeśli sąd pełni rolę administratora lub organu nadzorczego, powinien zezwolić na dostęp do tajemnicy bankowej dopiero po zażądaniu informacji o obowiązujących procedurach bezpieczeństwa i po upewnieniu się, że gwarantują one, przynajmniej *prima facie*, ochronę przed późniejszym naruszeniem bezpieczeństwa danych osobowych (piąte pytanie prejudycjalne).
- 26 Ponadto należy również odpowiedzieć na pytanie, czy – nawet jeżeli nie ma on uprawnień administratora danych osobowych lub organu nadzorczego – sąd, któremu prawo krajowe przyznaje uprawnienie do zezwalania na dostęp do danych osobowych stanowiących tajemnicę bankową, może przeprowadzać takie kontrole na podstawie wynikającego z art. 79 RODO obowiązku zapewnienia skutecznej ochrony sądowej (szóste pytanie prejudycjalne). W istocie przepis ten ma mieć zastosowanie w przypadkach, w których osoba, której dane dotyczą, domaga się udzielenia ochrony w ramach wyraźnego odwołania się do sądu. Jednakże w sytuacji, gdy postępowanie w sprawie ujawnienia informacji jest prowadzone bez udziału tej osoby, a prawo krajowe wprowadziło wyraźną uprzednią kontrolę sądową, wydaje się, że sąd powinien również działać z urzędu. Można to również wywnioskować z praw osób uprawnionych do skutecznej ochrony sądowej, określonych w art. 47 karty. W przypadku braku takiego obowiązku sąd zawsze będzie ograniczać się do przeprowadzenia formalnej kontroli i potwierdzenia działań administracji – co wydaje się jednak być sprzeczne z celami art. 79 RODO.